

Szeretet

2014.
MÁRCIUS
3. sz.

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Milyen tavaszt várunk?

Foto: Sz.

Ahosszan tartó enyhe december-január után, már kezdtük azt hinni, hogy az idén nem is lesz tél, hanem egyből érkezik a tavasz. Amikor e sorokat írom, a gyerekek nagy öröme, szerető Istenünk mégis küldött egy kevés havat. Amint a ragyogóan fehér hó mindent szépen betakart, legkisebb gyerekünk lelken-dezve kérdezte: „Apuka, ugye ez a hó sokáig tart?” Hamar válaszoltam: „Remélem, nem!” Aztán látva elszomordott kis arcát, gyorsan helyesbítettem: „Talán a mezőn, a hegyeken, az út széleken, ott továbbra is megmarad a hó.”

Elgondolkoztam ezen a kis párbeszédünkön. Szép a tél, a gyönyörű hófedte táj a friss, oxigéndús levegőjével, a jégvirágos ablakok, a jókedvű gyerekzsivaj. Mégis, vajon miért van az, hogy a felnőttek, mi inkább várjuk a kikelet érkezését? Hogy múljon a fagy, engedjen a dermedt talaj, sarjadjon a fű, rügyezzenek, virágozzanak a fák – öltözzön tavaszi díszbe a határ –, élet fakadjon a „halál” után.

Talán tükröz ez valamit a lelkünk mélyén rejlő vágyainkból? Mivel olykor úgy érezzük, megdermedt és fagyos körülöttünk a levegő. Megfásult, megkövült szívű emberek vesznek körül, és mi magunknak sincs elég lelki erőnk fényt, szeretetet árasztani felénk. Hiányérzetünk van. Fáj az is, hogy nehéz szót érteni embertársainkkal, mert meghidegült a szeretet.

A várva-várt tavasz elérkezik a maga idejében. A természet újra éled,

mert Isten úgy teremtette, Nőének pedig ígérettel erősítette: „*Ennekutánna míg a föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.*” (1Móz 8:22) Ez törvényszerűség! A természet enged alkotójának, és minden a maga idejében új hajtást hoz. A nap felmelegíti a földet s az alvó táj ébredezni kezd. Nekünk, hívőknek, a tavasz ennél többet üzen. A következő ének refrénje ezt jól visszaadja: „*Pirkad már; virrad már hozsánna, egyhamar tündököl a dél és lesz a föld Krisztus országa, béke, szeretet és fény.*”

Óh, igazából erre vágyunk mi, ezt sóvárogja a lelkünk! Jobban mint a

„A természet enged alkotójának, minden a maga idejében új hajtást hoz.”

fizikai tavaszt. Jobban mint „*az örök a reggelt.*” De kérdezheted, mi szükséges ehhez? Az, hogy engedjük, Isten szeretete hassa át szívünket, és törjön össze bennünk minden, ami régi. Bocsássunk meg egymásnak, amint erre Jézus tanított, és ne rójuk fel a gonoszt, mert a szeretet: „*mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr.*” (1Kor 13:7). Rendezni a megromlott kapcsolatokat, nem átsiklani felettük vagy szőnyeg alá söpörni. Alakuljon ki gyülekezeteinkben igazi testvéri egység.

Meg kell alázkodnunk, nekem és neked, böjtölni, imádkozni, egyszóval tenni azt, ami a mi feladatunk! Ne feledjük, Isten tud és akar változást hozni életünkben, gyülekezeteinkben: „*Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.*” (Ézs 43:19). Óh bárcsak eljönne a felüdülés ideje az Úrtól!

Várunk ilyen tavaszt? Akarjuk, hogy Isten felébresszen álmunkból, adjon ébredést? Én várom! Ha te is, akkor imádkozó szívvel énekelhetjük a Mike testvérekkel: „*Küldj ébredést, küldd Lelkedet, öntözd meg a földünket, hadd legyünk élő néped.*”

SIMON ANDRÁS lp., Arad-Belváros

Amikor a szerkesztők felkérték cikkíráásra, énekszerző nagyapám, **Simon János** (1909-1952, *Szilágyballa*) egyik tavaszi éneke jutott eszembe, amelynek sorai bár a természetből ihletődtek, de aztán nagyon messze, mennyei távlatokba terelik figyelmünket:

1) Tündöklő napfény ragyog felénk,
Dicső tavaszban boldog remény.
Távolból int már az áldott nyár
Érett gyümölcscsel mosolygón vár.

Refrén: Gazdag hely mennyei látvány
Rólad zeng most lelki hárfánk,
Onnan száll sok áldás reánk
Melyet hit-szemünk lát csupán.

2) Megváltott lelked dicső hona
Ragyogtasd fényed mindenhova.
Homályban járó fáradt lelked
Mennyei honba jöhessenek. Refr.:

MEGHÍVÓ MUNKAKONGRESSZUSRA

Szeretettel köszöntjük a testvéreket az Úr Jézus nevében!

Szövetségünk rendes évi munkakongresszusa **április 12-én, szombaton de. 10 órától** a Kolozsvári Baptista Gyülekezet imaházában lesz megtartva. A munkakongresszuson a szokásos beszámolók fognak elhangzani, amihez a gyülekezet küldöttei hozzászólhatnak. A gyülekezetek a „Belső Szabályzat”, 42. cikkelye alapjának figyelembe vételével küldjék képviselőiket a munkakongresszusra, a következőképpen: ● 20-50 tag között 1 képviselő, ● 51-100 tag között 2 képviselő, ● 101-150 tag között 3 képviselő, ● 151-200 tag között 4 képviselő, ● 251-300 tag között 5 képviselő, ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyagyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

Imádkozunk, hogy az előttünk lévő munkakongresszus munkálataira a szeretet és a béke jegyében kerüljön sor, és hogy tapasztaljuk meg Isten vezetését közösségünk életében. **Az Elnökség**

Hargita tábor, 2014-es eseménynaptár

Egy új évet kezdtünk. Hálaadással tekintünk vissza és nézünk előre. Isten gondoskodása és védelme hordozott minket. Ő megáldotta a szorgos kezeket, az őszinte odaszánást. Sok derűs és sok nehéz napon átsegített. A személyzetet ő rendelte ki és Ő tartotta meg, a táborozókat úgyszintén.

A régi ebédlő lebontása és az építkezés kezdete óta folyamatosan Isten különös kedvességét tapasztaljuk. Soha nem hagyott cserben. Még ha néha úgy is éreztük, hogy erőnkön felüli a feladat, Ő kezében tartott mindent: néha a napok hosszabbnak vagy rövidebbnek tűntek, ami éppen kellett. A környéken élők azt mondogatják, hogy nagyon mellettünk lehet az Isten, mert ilyen enyhe télre ötven éve nem emlékeznek. A kétségbeesés határán egy-egy bátorító angyal küldött így vagy úgy. A munkásoknak kitartást és odaadást ajándékozott, minket meg odaszánásra tanított. A nagy ünnepi cserepezéskor egy szorgos gyülekezet vezető azt mondta, hogy ilyen lelkes összefogást a '90-es években látott még. Dicsőség Istennek érte!

Most az épület áll, és még rengeteg munka van addig, hogy a nyári szezonban használható legyen. Csodáért imádkozunk újra. Kérjük a drága testvéreket, hogy csatlakozzanak ebben hozzánk.

Készülünk a táborozók fogadására, a halmozódó feladatok között imánk az, hogy minden látható mellett Isten áldása legyen majd a szervezendő heteken. Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves testvéreket, látogassák meg a Hargita Tábort 2014-ben is!

Isten áldását kívánjuk mindenkire ebben az évben,

JOÓ ZOLTÁN ÉS ERIKA

2014-re tervezett programok

Május 16-18.,

Női Csendesnapok
a Nőszövetség szervezésében
enoszovetseg@gmail.com

Június 3-6.,

Reménység konferencia mozgás-szerűlteknek, szervezi:
Kiss Ottó: 0735501672.

Június 23-28.,

Gyerekhét, szervezi Dézsi István.

Július 3-11.,

Gyerekhét, szervezi Dennis Adams és ifj. Veress Ernő.

Július 19-25.,

Ifjúsági hét, szervezi Tóth Attila.

Augusztus 5-8.,

MABAVISZ-lelkipásztor találkozó.

Augusztus 11-17.,

Országos ifjúsági hét
az EMABISZ szervezésében.

Augusztus 18-23.,

Gyerekhét, szervezi Kiss Ottó:
Mob.: 0735 501672.

Szeptember 14.,

Székelyföldi gyülekezetek hálaadó napja.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

„Kiki a mint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Az **Arad-Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet** hálás szívvel mond köszönetet Istennek és mindazon gyülekezeteknek, akik az őszi hálaadónapi gyűjtéssel támogatták a lelkipásztori lakás megvásárlását. Egyben azoknak a külföldi gyülekezeteknek és magánszemélyeknek ilyen formában is köszönjük, akik már korábban segítettek nekünk. Kívánjuk, hogy Istenünk sokszorosán pótolja vissza minden kedves adakozónak a nekünk küldött adományt, az ő gazdag tárházából.

Az őszi hálaadónapi gyűjtésből, a következő gyülekezetek támogattak (minden összeg Lei-ben értendő):

Angyalkút 505, Arad-Kisszentmiklós 1800, Berettyószéplak 500, Beszterce 222, Bihar 1300, Érszöllős 800, Fenes 300, Hadadnásd 1000, Homoródszentmárton 500, Ipp 300, Kibéd 150, Kőszegremete 130, Lecsmér 500, Magyargorostló 500, Lóna 550, Margitta 600, Micske 400, Muzsna 500, Nagyvárad-Belváros 3780, Nagyvárad-Rogériusz 850, Paptamási 1200, Perecsen 2400, Pécska 360, Szalárd 900, Szatmárnémeti 1500, Székelyudvarhely 500, Szilágybagos 1000, Szilágyballa 3000, Szilágyosmlyó 500, Temesvár 1200, Újös 220, Vajdahunyad 150, Zilah 2500.

Ég és Föld között – a nagyfalui ácsok

Van egy csapat, amilyenről még Jákób sem álmodhatott, de mi nagyon is valóságos jelenségként tekinthetünk rájuk. Jákób még csak egy létrát, és rajta a le s fel járó angyalokat álmodta, ég és föld között, Bételben, az „Isten háza” helyén. Mi pedig már hús-vér embereket, Krisztusban megváltott igazi szolgáló testvéreket látunk (ez nem álom!!!) az épülő „Bétel”-eken. Hát ez nem nagyobb kegyelem???

Az albisi imaházra az elmúlt év őszén tették rá a tetőt a nagyfalui testvérek, egy nap alatt(!), az Úr Jézus nevében. Így ahogy mondom. Önkéntes munkában, a szombatjukat, erejüket, egyebüket... áldozva az Úr oltárára! És ez már az ötödik imaház 2013-ban, amit az Úr, és a testvérek iránti szeretetből vállaltak!!! Nem is akárhogyan, MINŐSÉGI munka a javából. Egész héten bérért dolgoznak ott, ahol az Úr munkát rendel számukra, de ezt a napot, és az eddigi szolgáltatásokat is az Úrért vállalták. Igazán jó példák. Bizonyosságai az Úr gondviselő kegyelmének. A nagyfalui ácsok vezető mesterével, **Deák Ernő** testvérral készítettem az alábbi interjút az albisi imaház építésénél.

Kik ennek a munkás csapatnak a tagjai és hányan vannak?

Deák Ernő: Jelenleg hatan vagyunk: jómagam, öcsém, fiam, Farnas László a vejével és még a fiamnak egy régi barátja. Név szerint: Deák Ernő, Deák Imre, Deák Arnold, Farnas László, Szabó Csaba és Bodogán László.

Ez a csoport ismert nem csak Nagyfaluban, vagy a környékén, hanem az egész országban. Szeretném megkérdezni, hogy a 2013-as évben hányadik imaház ez, ahol a tetőt feltették?

– Ami Isten házának számít, ez az ötödik épület. Sorrendben a következők: román baptista imaház Alsókaznacson, utána következett Félegyháza cigány imaház, Gyergyószentmiklós cigány imaház, Apateu (Apáti), Arad megye adventista imaház, ami még nincs teljesen készen, és ez az Albisi roma imaház.

Hogyan és miért keresték meg éppen a testvéreket ezek a gyülekezetek...?

– Hát, úgy vagyok ezzel, mint ahogy Eszter királynőnek mondták, hogy nem-e éppen ezért a dologért jutottál trónra. Én ezt magamra vettem és ahhoz tartom magam, hogy segítek ahol tudok az imaházak építésében.

Ez egy igencsak sajátos szolgálat?

– Igen, szolgálat, de hát mi végül is ebből élünk, az ácsmunkából. Minden imaháznál nem tudunk teljesen díj-

mentesen dolgozni, de a magyar gyülekezeteknek, meg az ilyen kisebbeknek az Úr Jézus nevében végezzük a munkát. Nekünk ez kisebb munkának számít, egy ilyen tetőszerkezet felrakása. Egy nagyobb épületnél, mint például az apáti imaház, azt nem tudtuk díjmentesen kivitelezni, mert az hosszabb időt vesz igénybe. Azon, öt-hat hétig dolgoztunk.

Hát, akárhogy is nézzük, egy napi munka is nagy munka...

– Lehet, valakinek nagy munka, de nekünk ez kicsi munka.

De az Úr ezt is számításba veszi.

– Az Úr számítógépe másképp működik, mint a miénk.

Tökéletesen egyetértetek. A lényeg, hogy Nála legyünk pluszba mindig... Minden felkérést elvállaltak eddig?

– Gyülekezet részéről nem tudom, hogy valamelyiket is ne vállaltuk volna. Pontosabban fogalmazva a részünkről nem volt visszautasítás, talán a göröcsönyi gyülekezetnél esetleg, ott volt, hogy beszélünk róla, de nem jött össze.

Megérte ennyi helyen önzetlenül segíteni?

– Hát mostanig még igen. Eddig még csak az áldást láttuk benne... A tegnapi este is az autó éppen csak hogy haza vitt. Ma már más autóval kellett ide jöjjünk, mert a tegnapi, ahogy

hazaértünk, elfolyt az olaj. Ma reggel, mikor indulnánk, egy olajtőcsa volt az autó alatt. Még tegnap éppen haza vitt és azért is hálát adunk az Úrnak...

Az is gondviselés, hogy nem valahol idegenbe történt mindez...

– Igen, a 200 km-es utat baj nélkül tettünk meg, és otthon romlott el.

A Szeretet olvasói miért imádkozunk, ha a testvérekre gondolunk?

– Hát... békességért, egységért. Az egyetértés bár meg van, de azért nem árt belőle minél több, és családjunkért, mert sokat vagyunk távol tőlük.

Az Úr őrizze meg őket!

– Igen, őrizze meg őket és minket is őrizzen meg, amikor a magasban dolgozunk! Mostanig még, jelen pillanatig, baj nem történt, hogy valaki leessen, vagy megcsússzon. Volt kisebb nagyon kicsi baleset és olyan, hogy az ujjunkra ütöttünk, de egyéb nem. Mindezt az imának tulajdonítom, mert Apátiba is nagyon sokan mondták, hogy imádkoznak értünk, hogy tartson meg a Jó Atya bennünket abban a magasságban, és máshol is tapasztaltuk már ezt.

Úgy lesz, tenni fogjuk és azt is kérjük, az Úr tekintsen a családjaikra és mondassák el, hogy „Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.”

– Ámen!

Kérdezett: VERESS EFRAIM

Kettős ünnep az ákosi roma gyülekezetben

20 éves lett, és naggyá nőtt a gyülekezet, az imaház kibővült egy új szárnyal, központi fűtést is kapott.

December 22-én megtelt az imaház jóval az istentisztelet megkezdése előtt külsejükben is megújult testvérekkel, vendégekkel. Hangosan szárnyaltak a dicsőítő énekek, az adventi várakozásban, amikor Isten karácsonyi ajándéka várt ránk, kettős ünnepet tartottunk: 20 éves lett a naggyá nőtt gyülekezet, az imaház kibővült egy új szárnyal, központi fűtést is kapott.

Szűcs Sándor lp. tv. hálát adott az örömnépért, a gyülekezetért, az

épületért, azért hogy megismerhettük az Úr Jézust, ő van a középpontban, s magasztalhatjuk az ő nagy nevét.

A vendégek köszöntése után a 118. Zsoltárból, a 19. verstől kezdve olvasott igéket: „Ez az a nap, amit az Úr rendelt, örvendezzünk...”, utána pedig két szatmári lelkimunkás és két ákosi testvér vezetett bennünket a hálaadó imában. „Isten kegyelme hajolt le hozzánk... Most imaház van ott, ahol valamikor italt árultak... Adj ébredést a falura...” – kérték.

Lelkipásztorunk a Jn 10:22-30 igeversekből közvetítette Isten üzenetét: Az Úr Jézus háza ez az épület. Ő gyógyít, megbocsát, megváltoztat, igazi életet ad, nem földi jókat, hanem örök életet kínál. A testvérek élő imákban válaszoltak: „Még van két fiam, fogadd el őket, újítsd meg a szívüket... Tartsd meg az idén megtérteket... Hála az új életért...”.

Dobai Zoltán református lelkész szívesen hallotta volna a roma hívők kedvenc énekét, az „Ákos felett fújdogál a szél” kezdetűt. A Jel 21:10-14 alapján köszöntötte a gyülekezetet; a Lélek szele az, amiért most itt vagyunk – mondotta. Simon Adrian pünkösdi lelkipásztor a Mt 16:18-cal kapcsolatban kijelentette: A pokol kapui sem diadalmaskodhatnak rajtunk, örökségünk a győzelem. Balog

Tibor polgármester köszöntésében a helyi vezetés támogatásáról biztosított bennünket.

Kovács Barna testvér egy rövid visszatekintéssel szolgált a gyülekezet születéséről és életéről: néha könnyhullatással vetettünk. Bizonyágtétellel szólított három testvért az első bemerítettek közül. Néhány név hangzott el, lelkimunkások, akiket az Úr használt az ákosi „csodához”. Szívünkben hálával emlékeztünk fáradozásukra – a még élőkre, de azokra is, akik már eltávoztak közülünk.

A továbbiakban Fogarasi Dezső gyülekezeti vén a Zsolt 40:6-ból szolgált. Többek között hangsúlyozta: „Nagy változás történt a roma nép életében. Csodálom Istent cselekedeteért. Nem csak emberi terv volt, a legtöbbet Isten fektette be.”

Az istentiszteletet Kis Pál és Nagy Kasza Zoltán imája zárta. Hála van a szívünkben az angol és a holland testvérek segítségéért, mindazért, amit a helyi tagok és a szatmári gyülekezet tett – a sok-sok szorgos kézéért – az Úr gazdagon áldjon meg minden támogatót!

Ha néha hangosabbak vagyunk, bocsássák meg nekünk. Szeretjük a mi Urunkat, s a magunk módján hálával dicsérsük.

PATKA FERENC

MEK-képzés Biharon

MEK – Misszió az Egészséges Közösségekért egy Magyarországon bejegyzett alapítvány (<http://mekmagyarorszag.com/>), amely a CHE (Community Health Evangelism -<http://chenetwork.org/>) része. Ez a szervezet több mint 100 országban van jelen és végez missziós munkát. Hívó orvosok indították el, akik felmérték, hogy ha „halálra dolgozzák is magukat”, nem tudnak minden beteg emberen segíteni. Ezért a problémák folyamatos kezelésénél fontosabbnak látták a megelőzést és a tanítást.

Ezelőtt másfél évvel ismerkedtem meg Ron Seck amerikai nyugalmazott lelkipásztorral, aki az Észak Amerikai Baptista szövetség Magyarországra kiküldött misszionáriusa. Testvérünk odaszántsága és szolgálata példa értékű volt a számomra. 2012 őszén, Balatonföldvárra mentünk el MEK-képzésre két lelkipásztor testvéremmel, Kajcza Jánossal és Szabó Andrással. Ezt követően az elmúlt évben Fogarasi Dezső, Boros József és Juhász Sándor testvérek is részt vehettek még ugyancsak magyarországi képzésben. Itt ismerkedünk meg a MEK-CHE alapelvekkel (amelyek többsége számunkra nem vadonatúj, de rendszerbe szedett gondolatok).

- A misszió nem csak a szellemi dolgokról szól. Ahhoz, hogy valaki egészséges legyen, a helyén kell lennie nem csak a szellemi életben, hanem a kapcsolataiban, a munkájában és az őt körülvevő természettel is.

- A misszióban a fejlesztés fontosabb a segélyezésnél, jobb megtanítani az embereket halat fogni, mint mindig halat osztogatni.

- A felmerülő szükségeket igyekezzünk a helyi erőforrások felhasználásával, az érintettek segítségével megoldani. A mi feladatunk a felkészítés és a megerősítés. Így szolgálatunk az egész közösség felé irányul és a gyülekezetből kiindulva leszünk só és világosság a minket körülvevő világ előtt.

Mivel a nagyváradi missziókerületben több roma gyülekezet is van, ahol nagy szükség lenne az ilyen gyakorlati képzésre, ezért a vezető testvérek támogatásával Biharon megszerveztük az első MEK képzést. A magyarországi egy hetes tanítást idehaza négy szombaton tartottuk meg: november 16. és 23-án, majd december 7. és 14-én. Az alkalmakon több mint tíz testvér vett részt, hatan sikeresen be is fejezték.

A MEK képzés egy interaktív tevékenység, amelyben a tanító nem csupán új ismereteket közöl, hanem a hallgatóságot bevonva juttatja el a résztvevőket az ismeretek újabb szintjeire. A tanítási módszer leköti a résztvevők figyelmét, maradandó üzenetet és élményt ad. Azért imádkozunk, hogy Urunk egyre inkább készít-

sen fel bennünket a hatékony szolgálatra, mert sok még körülötünk a tennivaló.

Szeretnénk a MEK képzést az ország több helységében beindítani, és imádkozunk, hogy legyen lehetőség a tanultakat gyakorlatba is ültetni. A világ legszegényebb országaiban vannak nagyon jól működő projektek (pl. Albániában), Kelet Európában pedig most ismerkedünk eme lehetőségekkel. Isten áldását kívánjuk azokra, akik elvégezték az egész képzést: Nagy Ferencz, Szász Attila, Tóth Chrisztián, Tóth József, Varga Kálmán és Varga Róbert.

Köszönjük szépen tanár testvéreink fáradozását és munkáját, valamint a Bihari gyülekezet áldozatvállalását. Az a vágyunk, hogy Urunk tegyen bennünket egyre inkább alkalmassá a hatékony misszióra, hogy elérjük a környezetünkben élő embereket – számos területen segítve őket –, de mindenek felett Jézus neve legyen felmagasztalva.

ALBERT ISTVÁN ZSOLT lp., Bihar

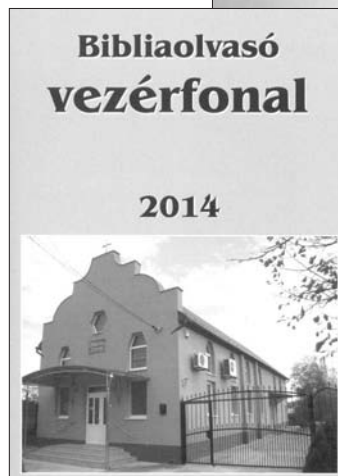

Közlemény

A kedves lelkipásztorok és szolgálattevő testvérek figyelmét felhívjuk arra, hogy a *Vezérfonal* vasárnap reggeli istentiszteleti sorozatát bátran használhatják vasárnap délután, főleg ha gyülekezetükben vasárnap délelőtt az imaóra után bibliaóra van és nem igehirdetés. A vasárnap délelőtti sorozat igéi virágvasárnapig a *Lukács evangéliumából* vannak, majd húsvét után a *Baptista Hitvallás* tantételeit követik.

A testvérek szükségai és jó belátása szerint bármelyik vasárnapi sorozatot használhatják az igehirdetésekhez.

Szeretettel, **KIS-JUHÁSZ VILMOS**

Aranysugarak...

C. H. Spurgeon

Szólhatunk szabadon még

Örömmel fedeztük fel az idei Vezérfonalban, hogy a szerkesztők úgymond nekünk is szántak egy emléknapot, és március 16-ra, a vasárnap reggeli imaórára ezt a témát tűzték ki: „Adjunk hálát a Szeretet és a többi evangéliumi sajtótermék léleképítő szolgálataért!” (Ézs 52:7-10).

A baptista sajtó napja alkalmából távolról sem várjuk el, hogy az atyafiak netán minket ünnepeljenek. A nagy társadalmi lapok is csak ritkán szólnak önmagukról, például olyankor, ha emelni kell a lap árát, és a tulajdonos kényszerűen magyarázkodik, igyekezőn megtartani az olvasókat.

A szerkesztőség szerénysége, hátterben maradása talán az újságírói munka lényegéből fakad. A valamikori nagyváradai költő-publicista, Juhász Gyula állapította meg rólunk:

az újságíró olyan mint a levegő, mindehnyütt ott van, de sehol nem látszik...

A *Szeretet* több mint négy évtizedig kényszerűen hallgatott. Az újraindult folyam első száma 1990. januárjában készült, a friss romániai változásokkal egyidőben, és a szövetség alakuló kongresszusán, február 5-én, a küldöttek már kézbe is vehették. Ez akkor óriási teljesítmény volt és megmutatott valamit az erdélyi baptisták azonoságtudatáról, szervezettségéről.

Újra szabadon szólhatunk – ezt a címet kapta a kezdő szám vezércikke. Bölcsen ráéreztek „a nagy öregek”, hogy a hosszabb távon is fenntartható igaz sajtó lételeme a szabadság, és Isten iránti mély hálával, túlcserélhető örömmel emlegették „a szabadság éltető légkörét”. Akkor még nem sejtettük, hogy a szabadság megtartása sok-sok küzdelembe kerül és a szabad élet igen-igen nagy felelősség. Kint a társadalomban hamarosan zavaros idők jöttek, a gazdaságban sebes iramú pénzromlás. Lapkiadásunk veszélybe került, a második évtől egyre gyakrabban őrlódtünk a követelőző kérdésekkel: Honnan lesz pénz papírra, nyomtatásra?

Hit, remény, szeretet a hívő ember jellemzői – *publicitás, periodicitás és aktualitás* az újság kritériumai. Megteremtini ezeket roppant nehéz.

A három közül a legelső, a nyilvánosság, méghozzá veszélyes is. Egy szervezet, kisebb nagyobb közösség, ha újságot ad ki, akkor önmagáról ablakot tár a világra – sebezhetővé válik. Érdekes, hogy ennek ellenére a baptisták mennyire fontosnak tartották mindig a sajtónyilvánosságot, hiszen 1921-ben, csak egy évvel az első világháború után, az alighogy megalakult romániai magyar szövetség elindította a Szeretet újságot.

Tudósítók és cikkíróink felbecsülhetetlen értékű, önkéntes hozzájárulásával sikerül biztosítani a periodikusságot, a rendszeresen ismétlődő megjelenést. Többnyire általuk teljesül az aktualitás feltétele is. Köszönjük a munkájukat. Legyen serkentő számukra a keresztyén újságírók egyik első előfutárának, Lukács evangélistának a vallomása: „mindennek szorgalmasan utánajártam, hogy azokat szép rendben leírjam”.

Szerkesztő kollégáink munkáját is ajánljuk az olvasók figyelmébe. Az ifjúság életére Gere Leona figyel Kolozsváron, a vasárnapi iskolásoknak Dobai Réka szerkeszt lapot Szatmáron, időszaki magazint lányok-asszonyoknak Budai Evódia Székelyudvarhelyen. Talán az ő nevükben is írhatom, hála Istennek, hogy most még szabadon szólhatunk. (Szilágyi László)

Az újraindult Szeretet címlapja, 1990. januárban.

Műkött nyomdagép is pár évig a Szeretetnél

A Szeretet lap szerkesztősége 1990 első hónapjaiban egy Ricoh márkájú japán nyomdagépet (nevezhető inkább sokszorosítónak) és egy manuális vágógépet kapott ajándékba francia testvérektől. Az adományozók szakmunkást kerestek, és meg is találták alulírott személyében, aki a forradalom után, 1990. januárjától a nagyváradi nyomdavállalattól nyugdíjba vonult. A nyomdagép adományozói a Belvárosi gyülekezet vezetőségi tagjával, Halász Ferenc testvérrel tartották a kapcsolatot, aki jól beszéli a francia nyelvet.

Kik hozták a gépet, és mire lehetett használni?

A csoport egy lelkipásztorból, egy nyomdászból és néhány segédkezőből állt. A nyomdász testvér önzetlen segítségnyújtást tanúsítva, lelkesedéssel adta át szaktudását a gép kezelésére való tekintettel, nekem, aki még nem dolgozott ilyen típusú géppel.

A gépparkhoz tartozott a nyomólemez készítéséhez szükséges fénymásoló és több száz lemez, vegyszer, több tíz kiló nyomdafesték, nagy mennyiségben 21x30 cm-es papír (a gép nyomófelületének a mérete) is.

Elöl az adományozó lelkipásztor, mögötte Antal Ferenc áll, szemben a francia mester, mögötte a nyomdagép.

Eredeti tulajdonosa, az adományozó lelkipásztor igehirdetéseinek sokszorosítására használta – egy szín nyomásban. Meglátva a technika adta lehetőséget, másképpen képzeltük el az ajándék felhasználását. Több évtizeden keresztül még gondolni sem mertünk nyomdatermékek készítésére az egyházon belül. Most felcsillant ennek a lehetősége előttünk, és hozzá is fogtunk a megvalósításhoz. Megszerkesztettük házilag, a Szövetség megbízásából a Bibliaolvasó vezérfonalat, és 1991-ben, a kis nyomdagépen kinyomtattuk, 15x21 cm-es formátumban, 7000 példányban. A szövegek méreteit egy fénymásoló segítségével állítottuk be. A tördelőszerkesztői munkába besegített Megyesi József képzőművész lelki-

pásztor testvérünk is, aki az újonnan beindult Szeretet lap grafikáit is készítette.

Ezt követően több változatban készítettünk bibliajelzőket, istentiszteleti programokat sokszorosítottunk. 1992-ben ezzel a géppel három verseskönyvet is sikerült kinyomtatni: Dani Zoltán: „Az Ararát hegyén”, Antal Ferenc: „Égő szövétnek”, és egy gyűjteményes kötetet „Élő kövek üzenete” címen. Elkészült egy kifestőkönyv, Ábrahám címmel, majd képes falinaptár 1991-ben, 1992-ben megjelent a Baptista könyvnaplár és egy spirálos falinaptár 1992-re. 1994-ben Megyesi József tv. rajzos igehirdetése a Mennyei Jeruzsálemről. Ugyancsak készítettünk egy határidőnaplót hazai lelkipásztorok részére.

1991. áprilisától kezdtük el nyomtatni a *Mustármag* című ifjúsági lapot (mérete 15x21 cm volt). Az akkori szerkesztő, Szilágyi László tv. időközben elsajátította a gép kezelését, és sokszorosította a lapot ilyen formátumban egészen 1994 végéig.

Isten iránti hálás szívvel jegyezzük azt is, hogy 1994-ben *Szeretet könyvnaplár*t állíthattunk össze, amelyből aztán sorozat lett. Az első évi megjelenést az ajándék gép biztosította.

A könyvnaplár és a vezérfonal esetében is jelentős kötetési munkákra volt szükség, amiben segítséget kaptunk az akkor még a nyomdában dolgozó János Gabriellától (férjhezmenetele után Erdei – New-York), aki később a Szövetség alkalmazottjaként (1993-1998) a Szeretet szerkesztőség titkári munkálatait is végezte. A kötetési munkálatokba besegített a gyülekezetből Kondor Irénke testvérnő is, aki szintén az nyomdavállalat alkalmazottja volt.

A '90-es években a francia adományozók több ízben is eljöttek Romániába. Az egyik ilyen útjuk alkalomával bennünket is felkerestek, és elcsodálkoztak, hogy egy irodai sokszorosításra szánt gépen mi színes nyomtatványokat készítünk.

Szóljunk röviden az időközben felmerült nehézségeinkről is. Eme nyomdatechnika működtetéséhez a fogyó segédanyagokat csak külföldről tudtuk beszerezni. Az intenzív használatból a gép nagyon precíz alkatrészei megkoptak. Egy ideig házilag javítottuk. Viszont 1996-ban egy olyan alkatrész hibásodott meg, amit csak külföldről lehetett volna beszerezni, eléggé magas áron, és pénzsűke miatt elálltunk a javítástól.

Összefoglalva

Mi nagyon örültünk testvéreink technikai segítségének. Megköszöntük testvéreinknek a támogatást, Istenünknek is hálát adtunk a nem mindennapi gondviselésért. A gépet adományozó lelkipásztor testvérünket azóta már hazahívta az Úr.

Személy szerint én is hálás voltam és vagyok azért a lehetőségért, hogy a társadalmi életből nyugdíjba vonulva folytathattam szolgálatomat azon a területen, amelyre hívatást éreztem, amelyre elhívtott az ÚR. Legyen áldott szent Neve! (*Nagyvárad, '13. nov. 25.*)

ANTAL FERENC, nyugdíjas nyomdász

Volt egyszer egy vonósegyüttes

A tél a lélek nyara – mondogatták elődeink, és igyekeztek kihasználni a telet, meg a kora tavaszt hitmélyítő sorozatokkal; ilyenkor alakultak új énekkarok, zenekarok, vagy a már meglévő tartott intenzív továbbképzőt.

Nemrég egy viharvert fénykép került a kezembe, zilahi származású apósom, néhai *Huszt József* (1913-2010) családi hagyatékából. Az utódok véleménye szerint, akik a fényképen levő személyeket már csak idős korukban ismerték, a felvétel 1929-1930 körül készülhetett. Vagyis röviddel azután, hogy hosszan tartó zaklatások, halogatások után, 1927-ben a román királyi hatóság is engedélyezte a baptista felekezet működését.

Az első szeretet légkörében

Zilahon az egykori Nagy utcában (ma: Gh. Doja) állt a kicsiny imaház. A szaporodó közösség, élve a törvény adta lehetőséggel, önkéntes alapon szervezkedett, és az első szeretet légkörében, Isten dicsőítésére alkalmas vonósenekart hozott létre.

Termékeny időszaka volt ez a baptistáknak. A frissen alakult, majd erősödő gyülekezetekben ének- és zenekarok, főleg fúvószenekarok alakultak.

Elmúlásról

Ne kérdjétek: mért búsulok, kesergek,
Keblem mélyén minek vannak keservek.
Szomorúan bűg a madár az ágon,
Hervad minden erdőn, mezőn, e tájon.

Merengve járom a szomorú erdőt,
Hervadt levelek közt, elsárgult mezőt.
Hideg szél csókolja a sok levelet,
Titkolt sóhajokban lelkem elmereng.

Lehet a viharnek erős zúgása,
De erősebb a szívünk dobogása.
Idézve, megbánva egész múltamat,
Sirok és vádolva érzem magamat.

Vádolva, hogy minek éltem nélküled,
Hisz minden virág hirdetett tégedet.
De miként tél után jön a kikelet,
Úgy remél a szívem, Uram kegyelmet.

Jézusom, egyedül néked szentelem
Mindazt, amivel megáldottál engem.
Követlek, ahová elvezet kezed,
Óh, hadd járjak én mindenütt Te veled.

Ács Sándorné

A zilahi vonósenekarról 1929-30-ban készülhetett ez a felvétel.

Zilahon egy kis vonós együttes jött létre, melynek javarészt fiatal lányok és asszonyok alkották, akiknek a szellemiségéhez közelebb álltak a könnyebben kezelhető vonós hangszerek. Ezt tűrhetőbbnek találta az akkori világi hatóság is.

Zilah központjában csak a helyőrség katonazenekara szólalhatott meg hivatalos alkalmakkor. A magyar baptisták kis vonós együttese az imaház falai közé szorulva, az általuk és a hallgatóság által is kedvelt, szépen tartott zenekari formát választották – Isten dicsőítésére, lelki és szellemi gyarapodásuk, gazdagodásuk érdekében. Az adott korban csak ennyire tellett, és alkalmazkodni kellett.

A zenészek, akiket sikerült felismernünk

Sajnos 80 év múltán nemcsak a fényképek, hanem az emlékek is halványodnak. Így csak a felismert személyek neveit említhetjük, ezek a következők, első sorban, balról jobbra: Ács Sándor, Bucsi Erzsébet, Ács Sándorné, és a jobb szélen Szívós Mihály. A hátsó sorban, balról-jobbra: az első személy ismeretlen, második személy Ballabás Erzsébet (1909-1991), Ballabás Anna (1911-1997), Bucsi István, Kiss Róza, Dobrai Sándor...

Nem tudjuk, meddig sikerült fennmaradniuk, működniük, hiszen jött az első nagy világgazdasági válság. 1934-ben korlátozták a gyülekezeti összejövetelek számát, a vasárnapi iskolát, a versmondást, és nincs kizárva, hogy a zenélést is. A tiltás tovább erősödött, melyet 1938. december 14-én az imaházak bezárása követett, három hónapon át.

Az Ács házaspárról

Az őt ismerők emlékezetében *Ács Sándor* egy értelmes, segítőkész, megértő gyülekezeti tag, igehirdető, harmonista és elvszerű gyülekezetvezető volt. Sokoldalú tehetségéért becsülték a zilahiak, és jelenlétét igényelték a körzetbeli gyülekezetek is. A polgári életben kora legkiválóbb nyomdász-mestere volt, és kiváló grafikus is. Szakértelméről és igényességéről a Zilahon nyomtatott egykori könyvek, folyóiratok sárguló lapjai máig tanúskodnak.

Érszöllős – Az Úr kegyelméből a 2013-as évben is megmozdult a víz november 10-én Érszöllősen. Isten ígését ez alkalommal Dobos Péter gyülekezeti vén hirdette, aki debreceni baptista gyülekezetből érkezett közénk. Hat személy tett bizonyosságot hitéről és vallotta meg, hogy új életet kezdhetett Krisztusban. Négyen még ifjúkorban tértek meg tizenévesen, de Lóránt már a 20-as éveinek második felében tört össze, és adta át magát az Úrnak. Ők az érszöllősi baptista gyülekezethez csatlakoztak. Papp Sándor testvérünk Magyarkecből, pedig már túl volt az ötvenen, amikor az Úrhoz fordult kegyelemért és megtapasztalhatta Istenünk megbocsátó szeretetét. Mire e sorokat írjuk azt is kijelenthetjük, hogy még éppen idejében, mert 3 hónappal a bemerítése után az Úr 55 évesen magához szólította. Ez igazi vigasztalást jelent a hátramaradt özvegynek. Az Úr a dicsőség! *A képen (balról jobbra): Pap Sándor (†2014), Kovács Lóránt, Veress Efraim lp., Veress Judit, Lukács Johanna-Ildikó, Híri Obed és Gombos Efraim.*

Felesége, Ács Sándorné nemcsak műkedvelő zenekari tag, hanem költői tehetséggel megáldott lélek is volt. *Elmúlásról* c. versét 1927-ben közölte a Szilágynagyfaluban kiadott *Négy Évszak Naptár* (kiadta az Első Szabad Baptista Szövetség, nyomtatták Zilahon a Seres Sámuel-féle nyomdában).

Egy sokoldalú munkatárs: Szívós Mihály

A naptár 53. oldalán olvasható az idősebbek számára kedves emlékü Szívós Mihály *A lélek hazája* című verse. Ő is sokoldalú munkatárs volt az Úr szőlőjében dolgozóknak. Ének-zenekedvelő, író, költő, szerkesztő, kiadó és kiváló igehirdető volt egy személyben, akinek az igehirdetésére mindenütt szeretettel vártak. Fentről kapott talentumait és a vallásos irodalomban való jártasságát Isten országa ügyének szolgálatába állította.

Képességei és munkabírása, szerkesztői rátermettsége együttesen járultak hozzá, hogy 1946. júniusától újra megjelenhessen, és várakozó olvasóhoz eljusson *Az Igazság Tanúja* közkezdelt folyóirat. Az ő és a többi, fényképről visszanező személy állhatatos munkáját megáldotta az Úr; mindegyikük tehetsége legjavával szolgált a szent ügy érdekében. Szellemi, lelki gyümölcseik sokszorosan beértek, s napjainkig éreztetik hatásukat.

A nehézségek ellenére is szép volt a múlt!

Majd háború jött, rendszerek váltották egymást, de folyamatosan fennmaradt mindaz, ami a múlt század elején Zilahon is elkezdődött. A megfelelő időben – ha sokáig is vártak rá – lett egy jó helyen egy új és nagy imaház is, melyben a környék és a megye, tudtommal legnagyobb ének- és zenekara új énekkel dicséri az Urat, mert: „Az Úr csodásan működik”.

Hálával tartozom, hogy kezembe került ez a régi kép. Zilahi származású kedves családtagjaimmal a képet nézve, találgatva a nevet, néha könnyes szemmel idéztük fel, hogy a nehézségek ellenére mégis mily szép volt a múlt!

Rájuk emlékezve hálát adhatunk hitelődeinkért, s erőt meríthetünk e zajos világ erősödő kihívásainak legyőzésére – megmaradni az Úr szolgálatában. *(Nagybánya, 2011. február 10.)*

KASZTA ISTVÁN

A lélek hazája

Felemelem szemem és széjjel tekintek:
Hol találhatnék a lelkemnek menhelyet
De szomorú szívvel csak azt tapasztalom:
Nincs e földi létben sehol sem nyugalom.
Bár itt minden biztat és reménnyel táplál,
Végül csak azt látod: mindenben csalódtál.

De hogy is lehetne e földön nyugalom,
Hol a Sátán pusztít és mindent lerombol.
Az én lelkem vágyik egy dicsőbb hazába,
Hol nincs semmi bánat és szívnek fájdalma.
Hol megszűnik minden, ami e földön bánt
S, felváltja ezt béke, öröm és boldogság.

E dicső hazába csak úgy juthatok be,
Ha Jézus vezérel földi életembe.
De Ő ezt csak akkor teszi meg úgy tudom,
Ha szívemet Neki egészen átadom.
Ha én ezt megteszem és szent karját fogom,
Ő átvezet engem a halál-Jordánon.

Habár azt jól tudom, hogy nincsen érdemem,
Mivel bűnben éltem és sokszor vétkeztem,
De úgy hiszem, hogy Ő értem is bűnhődött,
Mikor a magasból ide, e földre jött.
Az Ő nagy kegyelme engem elfogadott,
Legyen érte neve mindörökké áldott.

Jöjj hát te is hozzá, óh kedves barátom.
Mert nyugtot nem találsz máshol e világon.
Ha örömet akarsz s lelkednek megnyugvást,
Add Neki át szíved, ne várakozz tovább.
Hogyha máshoz sietsz, minden csak hiába,
Mert csak Jézusnál van a lélek hazája.

Szívós Mihály

„Némely terem hatvan annyit”

Márciusban jelenik meg az *Igazgyöngyök* 60. száma. E könyvecske nem helyettesíti a naponkénti igeolvasást és áhítatot, de alkalmas lehet a törmelékidő kitöltéséhez – olvasható a belső címdoldalon, majd az ajánló ekként folytatódik: Jó segítség ahhoz, hogy kezdj a menny hullámhosszán gondolkodni. Zsebhez, vagy kizárólagos

méretezett. Ha nem veszed hasznát, vagy ha már elolvastad, add tovább valakinek, aki hasznát veheti.

Tíz évvel ezelőtt, 2004. februárjában adtunk hírt arról, hogy az ITM-Románia nagyváradi szerkesztősége útjára indítja az *Igazgyöngyöket*. A sárga fedelű könyvecske (a fotón látható méretben) minden napra tartalmaz – két hónapra szólóan – egy rövid igeverset és pár mondatos elmélkedést. A kiadást azok adományai teszik lehetővé, akik áldást merítettek tartalmából.

A szövegeket angol nyelven Maurice és Andy Paine írják, mindketten jól ismertek idehaza. A magyar fordító Székely Enikő, a tördelőszerkesztő Gönczi Géza, a kiadó dr. Giorgiov Adrián lp.

A megrendelés postacíme és telefonszáma: Oradea, Str. Albacului 12., Tel.: 0259 419 950.

AZ ÍRÁS – ÖSSZEKAPCSOL

Távol van a szeretett jóbarát.

*A beszélgetést, egymás
segítését az írásra bízta.*

*Kis lapokat szerkeszt. Általuk a
címzett mégis sokat kap majd,
„az igazság testének minden
tagját”, hogy az „le ne térjen
majd az egyenes útról”.*

Megörvendeztetnek a messzi
századokból ránk maradt sorok,
mintegy felmutatva írás-
szerkesztés örök indítékait.

Ireneusz korai keresztyén tanító és író. Mestere Polikárp püspök volt, aki valószínűleg János evangélistánál tanult. Szmírnában született (az évszámot nem ismerjük pontosan), és azon kis-ázsiai keresztyén közösségek egyikéből származott, amelyeket még az apostolok alapítottak.

Kr. u. 177 körül a római birodalom galliai tartományába vándorolt. Lugdunuban, a mai Lyonban (Franciao.), a bebörtönzött keresztyén foglyokról gondoskodott. Az üldözésekben a város első püspöke vértanúhalált szenvedett, helyébe őt választották meg. 202-ban, Septimius Severus császár idején, a római katonák körbevették a várost, a keresztyéneket elfogták és kivégezték, Ireneuszt olyan súlyosan bántalmazták, hogy behalt sérüléseibe.

Ismérem, szeretett Marcianuszom, hogy milyen buzgón haladsz Isten szolgálatának útján – egyedül ez vezeti el az embert az örök életre – osztozom örömdömbben és imádkozom azért, hogy a hit sértetlen megőrzésével elnyerd Istennek, a te teremtdődnek tetszését.

Bárcsak megadná azt nekünk Isten, hogy mindig együtt lehessünk, kölcsönösen segítsük egymást, és a földi élet gondjain könnyítsünk azáltal, hogy hasznos témákról beszélünk, és kicseréljük gondolatainkat. Éppen ezért, mert a jelenlegi időben, test szerint távol vagyunk egymástól, amennyire lehetséges késedelem nélkül, írásban akarunk egy kicsit érintkezni veled, kifejtjük neked az igazság ige hirdetését, összefoglalva azt, azért hogy hitedet megerősítsük.

Elküldünk neked egy olyan emlékeztetőt, a fő dolgokról, hogy erről a néhány kis lapról sokat kapjál, és megtaláld ebben a rövid (összefoglalásban) az igazság testének minden tagját, és hogy ebből az összefoglalásból az isteni dolgok bizonyítását birtokodba vegyed.

Ennek gyümölcse üdvösséged lesz, ugyanakkor el fogod tudni hallgattatni a téves vélemény minden tanát, és akárki akarja megismerni a mi hitünket, teljes biztonsággal kézbe tudod adni üdvös és hamisítatlan beszédünket. Mert azoknak, akik látnak, valójában nincs más felfelé vezető útjuk, mint amit bevilágít az égi fény, de azoknak, akik nem látnak, sok göröngyös útjuk van, ezek ellenkező irányba mennek. Ez elvezet az égi birodalomba, egyesíti az embert Istennel, azok pedig lefelé mennek a halálhoz, elszakítják az embert Istentől. Neked is és mindenkinek, aki üdvösségre törekszik, feltétlenül szilárd, határozott léptekkel szükséges haladnia az úton a hit segítségével, anélkül, hogy letérne róla. Meg kell kímélni magát attól, hogy elhagyja az utat vagy megálljon közben és állandóan belemerüljön az anyagi élvezetekbe vagy, hogy tévútra kerüljön, és szükséges, hogy le ne térjen az egyenes útról.

IRENEUSZ: Az apostoli ige hirdetés feltárása (bevezető).

Hova lett a norma?

„Igazság, béke és Szentlélek által való öröm, ez a mennynek országa, ezt hozza el az ébredés nekünk” – Novák Zsolt misszionárius mondta a februári Szereteten közölt ígehirdetésében. Érdekes, hogy az alábbi írás szerzője továbbviszi a gondolatot, és az idézett ígére úgy tekint, mint a hívők egységének „minimumára”.

Ha a keresztyén közösségek tanbeli alakulását nézzük, aggódunk kell az úgynevezett evangéliumi gyülekezetek tekintetében is, hogy biblíamagyarázatban, ígehirdetésben, gyülekezetszervezésben – egyáltalán az életszemléletben – el ne veszítsük azt az objektív támpontot, ami a Bibliából tárgyilagos módon megismerhető, ami igaz és szavahihető. Mert eddig, tiszteletben tartva a másik közösség másságát, volt valamiféle bibliai-etikai-spirituális minimum, amelyben a különböző kegyességi csoportok tagjai – minden konfesszionális különbségük ellenére – egyetértettek. A hagyományos konszenzus – a Szentírás abszolút tekintélye mellett – az volt, hogy **1)** a szerető Isten szent, és erre hívott el minket is, hogy **2)** az Isten és emberszeretet kettős parancsa „magától értetődő”, ugyanúgy az Úr Jézus etikai normái.

Ma az egyház pluralisztikus kontextusban él. Sokféle és tetszetős elméletet, szervezési és gondolati rendszert ismerünk. Ezek számos különböző értéket és érdeket képviselve egymással ütköznek, olykor versenyeznek, alternatívákat kínálnak. Nincs egyetlen üdvözítő módszer, mindenkinek lehet igaza – legalábbis a maga szempontjából –, vagy legalább képviselheti az igazság egy sajátos darabját.

Beszírvárgott a hívők közé is ez az alternatív gondolkodás. Mégpedig olyan módon, hogy mára nincs normatív biblíamagyarázat. Nincs herezis sem. Számos különböző megközelítési mód létezik. A Bibliának van tradicionális olvasata, van liturgikus, van liberális, van közösségépítő, van karizmatikus, van feminista, sőt már van homoszexuális olvasata is. A posztmodern időkben nincs érdekmentes bibliaértelmezés. Míg a tradicionális magyarázat ragaszkodik leginkább ahhoz, hogy a teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, megjobbításra, igazságban való nevelésre, addig a liberális a kulturális értékekre, a karizmatikus az etika helyett a dinamikára teszi a hangsúlyt, a feminista ódzkodik Istent Atyának nevezni, a homoszexuális pedig meg van győződve arról, hogy

Isten tág ölelésű szeretetében ők is beleférnek, úgy ahogy vannak.

Eligazíthatna maga a Biblia szövege, ha normaként olvasnánk. De az egyidejűleg egymásnak feszülő – vagy az egymást figyelmen kívül hagyó –, megközelítési módok elhalványították a szöveg pontos megértésére irányuló tisztességes törekvést. Mindegyik szándék határozott erőteljességgel képviseli önmagát. A nagy hangzavarban nincs fellebbviteli bíróság. Viszont a multikulturális közeg – amelyben élünk – a megengedő stílust preferálja. A többség pedig vagy belekeményedik a maga igazába, vagy elbizonytalanodik a legalapvetőbb bibliai igazságok tekintetében is.

Ebből a helyzetből két nemkívánatos kiút kínálkozik. Az egyik az, ha egy nagy hatású vezető egyedül üdvözítő biblíamagyarázóként lép fel, és a hallgatósága behódol neki. Ilyenkor elvész e közösség külső kontrollja, és erőteljessé válik a belső. Illetve, ha valaki nem igazodik ehhez a rigorózus „rendhez”, elhagyja a gyülekezetét vagy magát az egyházát is. A helyzetet csak nehezíti, ha morális válságba jutnak a vezetők. Ilyenkor elégedetlen csoportok jönnek létre, amelyek belülről feszegetik a többnyire fojtogatónan merev kereteket, és ha nem jutnak dűlőre egymással, akkor bekövetkezik a szakadás.

Ha viszont nincs a keresztyéneknek közösségként is közösségük egymással, nagy az esélye a jövőben az egy személyes egyháznak. Idehaza sokan jelezték a népszámlálás idején azt, hogy „a maguk módján keresztyének”. Azt persze mindenki tudja, hogy ez nem kötelez senkit semmire. Főleg az ilyen „hívót” az Úr Jézus követésére. Ha őszintén szembenézünk a helyzettel, közel kerültünk ahhoz, amit az ószövetségi időkben politeizmusként ismerünk, és ha még itt nem is tartunk, a polipraxist már elértük. Hiszen nincs annyféle „isten”, ahányféle igénnyel, ígérettel, fenyegetéssel lépnek fel igéjének hirdetői. És nem következhet annyféle egymástól elváló, egymásnak ellentmondó kegyességi gyakorlat, amely legalább egy normatív minimumban ne volna képes megegyezni.

A jelenség korántsem új. Korinthusban ki Pálénak, ki Apollósénak vallotta magát, ki ügyelt arra, hogy mit ehet, ki pedig jó lelkiismerettel elfogyasztotta azt, amit a mészárszékekben vásárolt. Rómában az egyik hívő megkülönböztette az egyik napot a másiktól, a másik minden napot egyformának tartott. Az apostoli levelek tanítása szerint el kellett fogadniuk egymást hívókat.

Akkor pedig mi a baj a heteropraxissal? Csak nem az etikai és spirituális minimum-norma? De igen, pontosan ez! Ha *Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, béke és Szentlélek által való öröm*, máris adva van a hívők egységének „minimuma”. Tudniillik más kategóriába kerül a parázsnaság, lopás, gyűlölködés, hazugság, istenkáromlás, önzés, pártoskodás, irigység, viszálykodás, és például az Isten tiszteletére kijelölt napban való megegyezés kérdése.

Az új Szentírás-értelmezésekkel sem az a baj, hogy felszínre hoznak (legtöbbször ezzel állnak elő), egy korábban elhalványult bibliai igazságot, hanem az, amikor a viták hevében eltűnik a közös minimum – vagy maximum? – az igazság, vagyis a Názáreti Jézus Krisztus. Aki pedig igenis „norma”, hiszen ha szeretjük őt, akkor parancsait is megtartjuk. Hogyan kerül egymás mellé a szeretet és a parancs? Aki ezt kívülről nézi, annak én nem tudom megmagyarázni, aki pedig belülről, annak már nem is kell.

No, itt vagyunk a „normánál”, ami más szóval: szabály, vagy ahogy a régiek mondták: mérték, amiben szintén ugyanők, a régiek meg tudtak egyezni. Más alapot ugyanis senki sem vethet, mint ami vettettet: ez pedig a Krisztus. Hogy aztán ki-ki mit épít rá, azzal a saját és sok esetben a mások sorsát is meghatározza. Amikor az alapokkal is baj van, akkor többnyire repedeznek a falak is. Az Úr azt akarta, hogy *„ha fújnak a szelek, ömlik a zápor és jön az árvíz”,* a őbenne bízó akkor se dőljön be akárminek, mert csak az ő igazsága szikla – amelyre építeni lehet.

Hegyi András

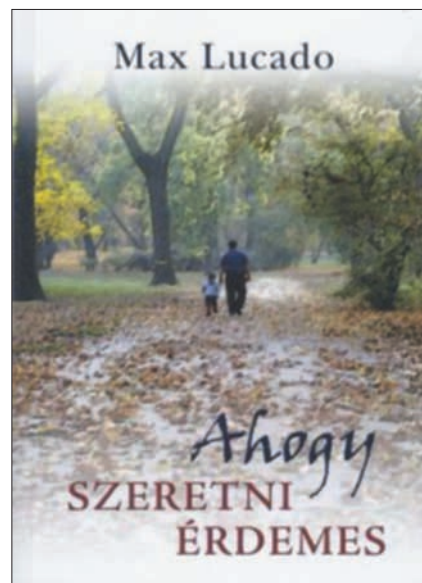
(Megjelent a Békehírnök 2013-as, március 17-24-i számában; szerkesztett változat.)

www.emabisz.ro

2014-re tervezett események

- Március 7-9: Sítábor, Aranyos
- Március 21-23: Egyetem-ismertető hétvége, Kolozsvár
- Április 11-13: Egyetem-ismertető hétvége, Marosvásárhely
- Május 16-18: Ifjúsági vezetőképző hétvége
- Augusztus 11-17: Országos ifjúsági tábor, Hargita
- Szeptember 19-21: Országos ifjúsági konferencia, Zilah
- December 13: Választókonfi
- December 30 – január 2: Szilveszter, Hargita tábor

Az eseményekről majd információk az EMaBISz weboldalon, kövessétek!

Légy példa a szeretetben!

Az ifjúsági szövetség tavalyi kezdeményezése idén is folytatódott. Január 27- február 2. között ismét országos ifjúsági ima és böjt hetet hirdettek meg: Légy példa! témával. Az imádkozásba és böjtölésbe bárki bekapcsolódhatott, a következő témák alapján (de nem csak): *Légy példa a: beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban, igehirdetésben, kegyelmi ajándékok használatában.* A témákhoz minden napra egy elmélkedést is kaptunk, ezek továbbra is megtalálhatók az EMaBISz web- és Facebook-oldalán).

A 3. napi áhítat (lentebb olvasható) a szeretetben való példamutatásra hívta fel a figyelmünket:

„Légy példája a hívőknek a szeretetben”
(1Tim 4:12).

Jól hangzik ez a parancs vagy tanács, de ki mutat példát nekem a szeretetben? Timóteusnak ott volt Pál apostol, de nekem ki a példakép ezen a területen? Találunk-e az előttünk járó generációban példaképet? Egyáltalán keresünk-e? Egyáltalán érdekel-e ez bennünket?

A mai világunk és gyülekezeteink általános gondja a magunk körül való forgolódás, az én-központúság és önzés. Mindenki figyeljen rám, fogadja el véleményem, teljesítse akaratom, szeressen. Ez az ima és böjt téma arról szól, hogy váltanom, változnom kell, ki kell lépnem a magam kényeztetéséből, és el kell kezdjek törődni másokkal.

A legjobb követendő példa a szeretetben Jézus Krisztus. Őneki megvan mindene bőségesen, mégis nem magára pazarolja végtelen életét, gazdagságát, bölcsességét, erejét, hanem a célja, hogy megossza velünk. Mert a szeretet egyik fontos tulajdonsága, hogy magából ad.

Egy mindent felzabáló társadalomban élünk. A mai embernek nincs elég ideje, nincs elég pénze, nincs elég ereje, hogy másokra is odafigyeljen. Isten szeretet parancsa nem arra az időre szól, amikor mindened meglesz, amire most vágyasz és a feleslegedből majd adhatsz másnak, hanem a mára szól. Ma szeress abból, ami ma épp a rendelkezésedre áll. Szükség van a benned lévő szeretetre!

Igen, fiatalon is példakép lehetsz a szeretetben mások számára. Megvan ez a lehetőség Isten kegyelméből. Élje Isten dicsőségére és embertársaid hasznára, örömére!

Győrfi Tóbiás, Barót

Nekem is sokat jelentett, hisz az elmúlt időben ezen a téren dolgozik rajtam a Mester. Kevés bennem a szeretet, pedig olyan sokat kapok Tőle, amit szétoszthatnék.

Néhány hete olvastam egy könyvet: Max Lucado – *Ahogy szeretni érdemes* című könyvét, ami a szeretet himnuszát alapul véve, egyszerű életpéldákkal szemléltetve próbálja bemutatni Isten végtelen, soha el nem apadó szeretetét. Igen, azt hittem elégszer elmélkedtem, csodálkoztam rá Isten szeretetére, amíg újra és újra nem olvastam el a szeretet himnuszát úgy, hogy a szeretet szót a Jézus szóval helyettesíttem: Jézus türelmes, Jézus nem irigykedik... Emlékszem, hogy a vasárnapi iskolában úgy mondtuk, hogy saját nevünkkel helyettesítsük a szeretet szót: Leona türelmes, Leona nem irigykedik... Mindig kétségbeesés fogott el, mert minden egyes jelző kimondása a nevemmel együtt, hazugság volt.

Ez a himnusz elejétől a végéig arról a szeretetről szól, amit Jézusnál láthattunk és amire tanít minket, hogy mi is így cselekedjünk. Az emberi erőlködés kevés ehhez, de Krisztus, a „kiapadhatatlan forrás” mindig a rendelkezésünkre áll, hogy merítsünk belőle és megerősödjünk Ő általa szeretetben, hiszen Ő a szeretet.

Azt gondoltam nem mondhat sok újat a könyv, lehet nem is mondott, de oldalról-oldalra csodálatra készített, és többet érthettem meg abból a határtalan szeretetből, a Szeretetről, amiből nap, mint nap meríthetek. Elmélkedésre és imádatra készített, s mélyen belém véste, hogy ha szeretni akarok másokat (és nem akaraton múlik, mert ez parancs) akkor én magam az Ő szeretetében kell éljek nap mint nap. „Hiszen, hogy adhatnánk magunkból olyat, amivel mi magunk sem rendelkezünk? Mások szeretetének titka az, ha mi magunk Isten szeretetében élünk.”

Ha te is szeretni vágyasz, vagy úgy érzed, hogy formálni akar ezen a területen a Mester, lehet hogy épp az ima és böjt hét fent idézett áhítata ébresztett rá erre, ajánlom hogy olvasd el a könyvet.

Gere Leona

Világosság a sötétben

Isten kegyelméből 2012. októberében létrejöhetett Nagyváradon a Miniifi, ahol a fiatalok együtt, egységben dicsérhetik az Urat. Hálások vagyunk ezért a csoportért. Sok helyről vagyunk, mégis az Úr elhívott minket, hogy nagy dolgokat cselekedjünk az Ő nevében. Többen a világból érkeztek és kíváncsiak lettek a hatalmas Istenünkre. Egyes fiatalok egyenlőre tartózkodnak a gyülekezettől, vagy nem járnak rendszeresen, ezáltal könnyebben ismerhetik meg a Megváltónkat egy kedves baráti közösségben, és később pedig bekapcsolódhatnak egy gyülekezetbe.

Egymásnál, házaknál szoktunk összegyűlni éppen ahol a legkedvezőbb a helyszín. Lehetőségünk volt, hogy néhány hétvégét együtt töltsünk és alkalmakat szervezzünk, amelyeket teljes odaadással terveztünk, készítettünk Isten dicsőségére. A szolgálato-

kat megosztottuk: volt aki a programot szervezte, ételt készített, vagy barátokat hívott. Sok megtapasztalásunk lett ezek által. Elmondhattuk bizonyosságtételeinket és így mi is megerősödhettünk hitben és lélekben. Az Úr sokszor szólt hozzánk énekek, tanítások által, amelyeket próbáltunk minél jobb talajba ültetni a szíveinkbe. Különböző szolgálatokban is részt veszünk, amellyel az egységet erősítjük a csoportban és az Úrnak tetsző módon élhetünk, valamint bemutatjuk a körülöttünk lévő keresztyén és nem keresztyén embereknek azt a szolgálatot, amelyet olyan nagy tűzzel végzünk.

Sokat fejlődünk egymás segítsége által is, de Istentől mindig kapunk vezetést, amely egyre tovább juttat minket a Vele való kapcsolatban.

A szilvesztert is együtt töltöttük, ahol első alkalommal Kulcsár Péter tanításában arról volt szó, hogy szükség van rá, hogy letegyük a terheinket. Majd az Istentől kapott kegyelemről is hallottunk, amellyel jól kell bánnunk, illetve a mennyről és a poklóról Simon József lelkipásztor részéről. Jábéc imájára alapozva kértük, kérjük Isten áldásait az életünkre: „*Jábéc segítségül hívta Izráel Istenét, és ezt mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.*” (1Kir 4:10)

Hálások vagyunk az Úrnak azért, mert napról napra megújít minket és adja erejét, szeretetét a mindennapokban, így tudjuk, hogy mindenkor lehet bizalmunk Őbenne. Ezáltal tudjuk megmászni a hitünk növekvő lépcsőfokait, amelyek mindig nehéz megpróbáltatásokkal járnak.

Hisszük, hogy ennek a csoportnak a szolgálata világosság lesz a sötétségben.

A szilveszteri alkalmunkon 4 fiatal adta át az életét Jézus Krisztusnak és megszabadultak a bűneiktől, ezáltal mindent le tudtak tenni a kereszthez, valamint a fiatalok többsége teljesen megújult az Úr Jézussal való kapcsolatában. Isten nagyon megáldott minket minden szempontból.

Ébredni kellene

ma lángra lobban a világ,
s a hideg lassan ocsúdni látszik.
ma oszlik a homály,
s színes tarkasággá válik
a szürke határ,
ma felragyog az ég,
s dalolja a régi zenét.
ma lüktet és árad az élet,
üde dallama egyre csak ébreszt.
ma teljes díszében jön,
s lassan már be is köszönt
a pompás tavasz.
apró virág,s törekeny madarak
várják jöttét,
s illendő kelmét öltenek magukra,
s hódolnak Előtte, ki megalkotta
a tavaszt s a telet,
a zengő éneket,a néma csendet,
s adott életet mindennek.
ma lángra lobban a világ,
s a természet imádja Urát,
de ma még fagyos a szívünk,
a rideg lélek szikra után kiállt,
ébredni kellene,
ó igazi Tavasz tölts be hát!

Rusu Szidonia, Gernyeszeg

A Miniifi egy nyitott ajtó minden hívő és nem hívő fiatal számára, hogy megtalálhassa, melyik az igaz út, amely a mennyországba vezet.

Bízunk abban, hogy nagy dolgokat vihetünk végbe, mivel egy nagy Istent szolgálunk, aki mindig mellettünk áll és Vele győzelemre juthatunk. Ezért imádkozunk mi is, és kérjük az imatámogatást, hogy legyünk hasznos eszközök az Úr munkájában.

Úri Pálma

Margittán, augusztus 27-én kísértük utolsó útjára **Pesel Sándor** testvérünket, aki 1946 október 24-én született. 44 éves korában fogadta el Jézust, mint megváltóját és Isten akaratából 66 évet élhetet. A gyászistentiszteleten Isten vigasztaló ígését Bándi Sándor hirdette a Zsid 10:32, 35-39 alapján: „*De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei*”, beszélve a szenvedésről, amelyből testvérünknek is kijutott életének utolsó éveiben. A nyitott sírnál Szabó Róbert, gyülekezetünk elöljárója szolt a Mt 11:28 alapján: „*Jöjjetek én hozzám mindnyájan akik megfáradtatok*”. A gyülekezet ének- és zenekara szolgálatával vigasztalást nyújtott, amely Isten dicsőségét hirdette. Isten vigasztalja a gyászoló családot és munkálkodjon az Ige a hallgatók életében. (**Borzási Gyula**)

Margittán, október 12-én **Papp Sándor** temetésén vettünk részt, aki 89 évével a gyülekezet legidősebb tagja volt. Testvérünk 58 éves korában tért meg és Isten kegyelméből 31 évet szolgálhatta Megváltóját. Példamutató volt az adakozásban és hűségesen látogatta a gyülekezeti alkalmakat egészen halála napjáig. A kápolnánál Veress Efraim lp. hirdette Isten ígését a Lk 2:25-30 alapján: „*Most bocsátod el, Uram, szolgádat békességgel*”. A nyitott sírnál Szabó Róbert gyülekezeti diakónus szolgált a Jn 3:1-6 alapján: „*Ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg Isten országát*”. A gondviselő Isten vigasztalja és áldja meg a hátramaradt idős özvegy testvérnőt és áldja meg az elhangzott ígéket. (**B.Gy.**)

2013. dec. 10-én temettük hazaköltözött testvérünket, **Koncsárd Tibort**, akit Teremtője 77 földi évvel ajándékozott meg. Testvérünk 1936. ápr. 21-én született Koltón, 15 évesen az Úr Jézus kegyelme által újjászületett és bemerítkezett Avasújvárosban Szilágyi Antal lp. által (1951. szept. 16.). A koltói gyülekezet első generációjához tartozott. A gyászistentiszteletet a koltói temetőkert kápolnájában tartottuk. Virágh József nagybányai gyülekezet vezető kezdőimája után János Csaba lp. hirdette az ígét. A Jób 19,25-26 alapján, kiemelte Jób hitét és meggyőződését afelől, hogy élő Istene és Megváltója van: „*Kedves hallgató! Van-e ilyen hited, reménységed, hogy szemtől szembe látod meg őt, a Megváltót?*” – mondotta a szónok.

A sírnál Mátis Csaba nagybányai testvér imádkozott, majd János Csaba tv. olvasta fel bátorításképpen a 23. zsoltárt. Énekek szolgáltak közösen a koltói és nagybányai testvérek. A viszontlátás reményében búcsúzott el testvérunktől az összegyűlt család és a gyülekezet. (**Koncsárd Balázs**)

Balla Piroska hazaköltözött – Az elmúlt év december 8-án, Akronban (Amerikai Egyesült Államok) 7.38-kor kelt fel a nap. Balla Gábor lelkipásztor és felesége Piroska számára ez a nap is úgy kezdődött, mint általában. Betegsége miatt, a feleség ágyba kapta reggelijét, amit nem fogyasztott el csak részben. Férje szelíd unszolására megígérte, hogy majd még kéri a többit is, de elálmosodott. Kapott egy puszit a homlokára, amit kedves mosollyal nyugtázott. Ezután elaludt és haza érkezett Teremtőjéhez.

Balla Piroska, Gyantán született, Bihar megyében, 1935 július 6-án. Tizenkét évesen fogadta be szívébe az Úr Jézus Krisztust és be is merítkezett. A gimnáziumi évek alatt női szabóságot is tanult amit egész életében folytatott. Tizennyolc éves korában férjhez ment Balla Gábor lelkipásztorhoz akivel Feketegyarmaton telepedett le, Arad megyében. Itt született két gyermeke, Frigyes és Lídia. 1963-ban Székelyhídra költöztek az új szolgálati helyre. Végig segítségére volt férjének, mind adminisztratív, mind lelki vonatkozásban 1991-ig, férje nyugdíjba vonulásáig.

A forradalom után az amerikai román nagykövetség tájékoztatta a családot arról, hogy az évek óta megkapott Zöldkártya birtokában kivándorolhatnak az Államokba. Így Balla Piroska férjével és leánya családjával az Egyesült Államokba települt. Rövid Chicago-i tartózkodás után végül Akronban, Ohio államban talált otthonra, ahol az Úr szolgálatában élt haláláig. Temetése december 13-án volt az Akron-i román baptista gyülekezetből. A temetést megelőző megemlékezésen és a temetésen, Fazekas László, Zeffer Béla, Clintoc Viorel, Dr. Peshel Sandu, Dan Paul lelkipásztorok szolgáltak. A kedves emlékekre és a viszontlátásra gondolva: (**Balla Frigyes**)

Január 17-én költözött az örök hazába **Imre Magdolna**, aki 91 évet kapott Istentől. 1923. január 23-án született Hegyközszáldobágyon. 1940-ben merítkezett be Nagyváradon Bokor Barnabás lp. által. 1944-ben kötött házasságot Imre Lajossal. Házasságukból két gyermekük született: Lajos és Magdus. 1987-ig éltek Hegyközszáldobágyon, majd lányukhoz költöztek az Amerikai Egyesült Államokba. Több mint 20 évig hűséges tagja volt a Cleveland-i magyar baptista gyülekezetnek. Életének utolsó két évében gondozásra szorult, amit lánya és veje szeretettel és türelemmel végeztek. Ebben az időszakban a jelen és a múlt összemosódott elméjében, de amikor Jézus nevét hallotta említeni, világosan tudta, kiről van szó, azonnal imára kulcsolta kezeit.

Temetése január 20-án volt. A kápolnánál dr. Fazekas László ny. lp. az 1Pt 1-ből szolt magyar nyelven a kegyelem ígéről és arról a csodálatos országról, ahova testvérnőnk megérkezett. Angol nyelven Bántó Attila foglalta össze az üzenetet. A viszontlátás reményében vett tőle búcsút lánya Magdi és férje József; fia Lajos és felesége Rózsika; négy unokája családjukkal és nyolc dédunokája, valamint a clevelandi magyar baptista testvérek, barátok, szomszédok, jó ismerősök, akik szerették és tisztelték a mindig mosolygó Magdus mamát. Emléke legyen áldott! (**Szilágyi Borika**)

Január 29-én temettük Szilágynagyfaluban **Bréda Sándorné, szül. Ozsváth Zsuzsánna** testvérnőt, aki 92 évet kapott Teremtőjétől. Isten két gyermekkel, három unokával és két dédunokával ajándékozta meg. Tesvérnőnk hosszú évtizedeket töltött el betegségben, szenvedésben. Valahányszor meglátogattuk, élő hitéről és reménységéről tett bizonyosságot;

sokszor beszélt a mennyei elhívásról, mennyei otthonáról; gyakran énekeltük vele a „*Gyönyörű szép a mennyekben*” kezdetű éneket; kitartóan imádkozott családjáért és a gyülekezetért. Szerető férje már 17 éve előre ment az örök hazába. Veje és leánya a hosszas betegsége alatt hűséggel gondozta. A gyászistentiszteleten a vigasztaló igéket Nagy István helyi lelkipásztor hirdette: a kápolnánál az 1Thessz 4,13-18-ból; a sírnál a 2Pét 3,1-15/a alapján Isten hosszútávú szeretetéről szólt. A nagyfalui gyülekezet ének- és zenekara szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére. (**Nagy György**)

Szilágynagyfaluban január 28-án kísértük földi életének utolsó útjára **Kiss Ferenczné Kabai Borbála** testvérnőt, akit 79 éves korában szólított haza az Úr. Isten hat élő gyermekkel, 12 unokával és öt dédunokával ajándékozta meg. Testvérnőnk nagy örömet lelte a Biblia olvasásában, egész részeket tanult meg kívülről. A gyülekezetben is szolgált: az énekarban, vasárnapi iskolai tanításban, szavalatokkal és zsoltárokkal. A múlt év augusztusában súlyos betegséget fedeztek fel nála, amely megpecsételte hátralevő hónapjait. Súlyos fájdalmait türelmesen hordozta, szerető családjá hűségesen gondozta. Legyen áldott Isten, aki egy teljes életet adott számára a földön és egy örök életet a mennyekben. A kápolnánál Giorgiov Adrián és Nagy István lelkipásztorok hirdették a vigasztalás igéit a Zsolt 116,7-9, valamint a Zsolt 73,23-26 alapján. A nekrológot Nagy István helyi lp. olvasta fel. A sírnál lelkipásztorunk a 2Kor 5,1-10 alapján az élő reménységre buzdított. A gyászistentiszteleten a helyi gyülekezet énekkara és zenekara szolgált. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére. (**N. Gy.**)

Február 2-án Szilágyballán **id. Király György** (88) testvér – Király Tibor lp. édesapja – temetésére gyűltünk össze. Ez alkalommal a szilágyballai gyülekezet

testvérisége mellett a környékbeli gyülekezetekből is sok testvér eljött végtisztességet tenni és a gyászoló család felé együttérzését kifejezni.

A halottas háznál az igéből Borzasi István lp. a Jel 14:12-13, majd Pardi Félix lp. a 90. Zsolt 1-6 alapján szólt a vigasztalás üzenetét. A temetőkerben Veress Ernő lp. a Jn 21:17-19 szakaszból buzdított az Úr követésére. Mindkét helyen szolgált a helyi ének- és fúvóskar is.

Id. Király György 1926. április 24-én született Szilágyballán első gyermekként a családban. Hívó szülei gyermekségétől fogva Isten félelmében nevelték. Zsenge ifjúkorában választotta az Úr Jézus követését és 1941. augusztus 31-én aláírkozott Bokor Barnabás lelkipásztor által. 19 évesen orosz fogságba került, ahonnan az Úr kegyelméből kiszabadult. 1946. szeptember 25-én házasságot kötött Balla Borbála hajadonnal. Frigykötésükre Cserepka János misszionárius-lelkipásztor kérte az Úr áldását. Felesége nemrég bekövetkezett haláláig 66 évig boldog házasságban éltek együtt. Házasságukat Isten két gyermekkel, öt unokával és kilenc dédunokával áldotta meg.

Testvérünk megtapasztalója volt a hatvanas évek lelki ébredésének. Ragaszkodott a gyülekezethez és a Biblia tanításához: Legdrágább könyve a Szentírás volt. A vendégfogadás és az imaházépítésekénél vállalt önkéntes munka területén példás volt az élete. Tagja volt a Páth Géza budapesti zenetanár által 1943-ban alapított pengetős zenekarnak és fiatalabb éveiben örömmel szolgált a gyülekezet ének- és fúvóskarában és szükség szerint orgonistaként a későbbi időkben is, szolgatársait mindig többre becsülve. A szilágyballai új imaház felépülése nagy örömet jelentett neki.

Az utóbbi időben szívelégtelenség miatt szenvedett, de ez nem gátolta meg abban, hogy beteg felesége gondozásában nagy szeretettel és hűséggel részt vállalt. Január 31-én csendesen elaludt, visszaadva lelkét Teremtőjének, „*aki adta volt azt*” (Préd 12:9b). Emléke legyen áldott! (**Veress Ernő**)

Meghívó a Bondoraszói táborba

Isten segítségével, az idén is szeretnénk alkalmas helyet biztosítani a üdülésre, testi és lelki felfrissülésre gyerekek, fiatalok és felnőttek részére, gyülekezeti és családi szervezésben, az év minden évszakában.

Nyári időszakban, iskolai szünidőben előnyt biztosítunk a gyerekek és fiatalok táboroztatásának, maximum 55-60 fős csoportok számára, önellátással.

Érdeklődés és jelentkezés: **Boros József**, mobil: 0745-505.929; email: boros.jozsef.family@gmail.com

Facebook oldal: Elim Camp Bondoraszó

Hibaigazítás: A februári lap *Akik hazamentek* rovatában, az *id. Budai Árpád* testvérünk temetéséről szóló tudósítás zárómondata helyesen a következő: A gyászszertartás ének- és fúvózenekari számait Budai Attila karmester vezette. (Sz. L.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Hargita Keresztyén Tábor – KÖSZÖNET

Kedves gyülekezetek, kedves testvéreink az Úrban!

„Gondol ránk az Úr, meg fog áldani!” – ez ad nekünk erőt és kitartást, és ezzel a reménnyel vagyunk mindazok irányába, akik bármilyen formában támogatják a Hargita Tábort az elmúlt időszakban. Legjobb emberi törekvéseink mellett sem tudnánk haladni az építkezésben, ha az Ő áldó keze nem lenne rajtunk. Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki a gyülekezetén keresztül adakozott a táborban épülő ebédlő

támogatására. Imánk az, hogy Isten mindenkinek kárpótolja az áldozatvállalását, itt meg az Ő neve dicsőüljön meg a testi és lelki munka révén. Az épület fedél alatt van, az első építkezési fázist befejeztük, mindent kifizettünk – ez kegyelem.

Amit csak tudtunk, azt befektettük, ennek ellenére a testvérek segítségével nélkül nem jutottunk volna eddig. Most azért fohászkozunk, tudjuk any-

nyira elkészíteni az ebédlőt, hogy nyáron lehessen használni az étkezésekre.

Ehhez még hiányzik a belső tető alatti szigetelés és gipszkartonozás, a belső vakolás, a villanszerelés, a mosogató részleg elkészítése és az ajtók, ablakok berakása.

Köszönjük, hogy a testvérek továbbra is kísérnek minket imában, hogy a Isten akarata legyen meg ebben a munkában.

Az alábbi felsorolás tartalmazza az adományok összegét gyülekezetenként:

Arad-Belváros 1200 Ron, Arad-Kisszentmiklós 700, Aranyosgerbég 111, Aranyosgyéres 152, Szilágybagos 1200, Barót 800, Berettyószéplak 500, Beszterce 250, Bibarcfalva 300, Bihar 1500, Biharszentjános 950, Bölön 300, Brassó 700, Csemáton 1000, Erdőszentgyörgy 300, Érsemjén 100, Érszöllős 550, Fenes 500, Gagy és Szentábrahám 1500, Gernyeszeg 300, Hadadnádásd 700, Héderfája 100, Ipp 600, Kézdivásárhely 300, Kibéd 200, Kisgalambfalva 500, Kiskapus 550, Kisnégerfalva 100, Kolozsvár 1850, Körtvélyfája 150, Lupény 150, Marosújvár-Székelykocsárd 330, Marosvásárhely 400, Szilágynagyfalu 1300, Nagyváradi 1. sz. gyülekezet 5000, Szilágyperecsén 2500, Pütkeréc 250, Szászrégen 400, Nagyváradi-Rogériusz 1000, Szalárd 600, Szatmárnémeti 2500, Székelykeresztúr 500, Székelymuzsna 2000, Székelyudvarhely 2800, Szentegyháza 250, Szentkereszt 250, Szilágybánya 615, Szilágypanit 200, Szilágysonlyó 500, Paptamási 800, Torda 2207, Ürmös 220, Vajdahunyad 150, Vargyas 150, Zilah 2900 Ron. Ugyanakkor nagyon köszönjük mindazoknak, akik magánszemélyként is támogatták a tábort.

Áldást kívánunk a gyülekezetek és a testvérek életére, szolgálatára: **JOÓ ZOLTÁN ÉS ERIKA.**

ARANYMENYEGZŐ

SZÁRAZAJTA – 2013. december 25-én 50 éves házassági évfordulóját ünnepelte **Bogdán Albert** és **Margit**. Családi körben emlékeztünk meg Isten gondviselő hatalmáról és erejéről. Házasságukat 4 gyermekkel és 6 unokával áldotta meg. Két gyermekük már haza költözött az Úrhoz.

Az elmúlt évekért hálásak vagyunk az Úrnak s a következőkre kérjük az Ő áldását. 23. Zsoltár. Dicsőség az Úrnak mindenért! (*A család*)

